

Arrest

nr. 116 734 van 10 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 8 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) van 2 april 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 27 maart 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) indient. Op 22 januari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk verklaard wordt.

Op 15 februari 2010 neemt de gemachtigde eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.2. Op 19 juni 2012 dient verzoekster een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in. Op 18 oktober 2012 neemt de gemachtigde een beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk verklaard wordt.

Op 18 oktober 2012 neemt de gemachtigde eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.3. Op 2 januari 2013 dient verzoekster een derde aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in. Op 5 februari 2013 neemt de gemachtigde een beslissing tot niet-inoverwegingname van de aanvraag.

1.4. Op 28 januari 2013 dient verzoekster een vierde aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in. Op 1 februari 2013 neemt de gemachtigde een beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk verklaard wordt.

Dezelfde dag neemt de gemachtigde eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies).

1.5. Op 2 april 2013 neemt de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit zijn de bestreden beslissingen die op 2 april 2013 ter kennis gebracht worden.

Op 4 april 2013 dient de verzoekster tegen deze beslissingen een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen bij uiterst dringende noodzakelijkheid in. Deze vordering wordt bij arrest nr. 100 534 van 5 april 2013 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen.

1.6. Op 9 april 2013 dient verzoekster een vijfde aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in. Op 7 mei 2013 neemt de gemachtigde een beslissing waarbij deze aanvraag zonder voorwerp verklaard wordt.

1.7. Op 17 april 2013 wordt de verzoekster gerepatriëerd naar Turkije.

De motieven van de bestreden beslissingen luiden als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, C. V.A., Attaché, wordt aan de persoon die verklaart zich A., I. te noemen, geboren te (...) op (...), en welke verklaart van Turkse nationaliteit te zijn,

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten:

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard met een inreisverbod, dat krachtens artikel 3, eerste lid, 9° van de wet van 15 december 1980 wordt uitgevaardigd.

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen :

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*
- Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.*
- Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.*
- Artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven.*

REDEN VAN DE BESLISSING:

Betrokkene verblijft op het Schengengebied zonder een geldig visum.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, waarvan het meest recente haar werd betekend op 21.11.2012.

Betrokkene is niet vrijwillig vertrokken voor het vervallen van haar toestemming. Betrokkene kwam op 05/02/2009 het Schengengebied binnen voorzien van een Schengenvisum type C geldig voor 10 dagen. Na het verstrijken van haar visum is zij niet teruggekeerd naar haar land van herkomst. Zij is in 2010 getrouwd te Oostenrijk met de heer K.S. Op die manier werd zij in het bezit gesteld van een Oostenrijkse verblijfsvergunning, geldig tot 29/04/2011. Het huwelijk hield geen jaar stand en zij kwam terug naar België in plaats van naar Turkije terug te keren.

Betrokkene heeft een huwelijksdossier ingediend bij de stad Brussel samen met een man van Belgische nationaliteit (Y.A.). Op 17/10/2011 deden betrokkenen een huwelijksaangifte.

Op 02/02/2012 weigerde de stad Brussel het voorgenomen huwelijk te voltrekken, na negatief advies van het parket van Brussel.

Op 05.03.2013 werd te Hasselt de wettelijke samenwoning geregistreerd van betrokkene met haar moeder, mevrouw H.G. (...), van Turkse nationaliteit, die momenteel een recht heeft op verblijf in het Rijk. Deze wettelijke samenwoning geeft betrokkene echter geen recht op verblijf in het Rijk. Betrokkene diende gevolg te geven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten die haar werden betekend op 15.02.2010 en 21.11.2012, maar heeft dit nagelaten.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, om de volgende reden : Betrokkene verblijft op het Schengengebied zonder een geldig visum. Zij respecteert de reglementeringen niet.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Betrokkene heeft een aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend op 27.03.2009. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 22.01.2010. Deze beslissing is op 15.02.2010 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied binnen de dertig dagen te verlaten.

Betrokkene heeft een tweede aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend op 19.06.2012. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 18.10.2012. Deze beslissing is op 21.11.2012 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied binnen de dertig dagen te verlaten.

Betrokkene werd door de gemeente Heusden-Zolder geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011).

Betrokkene heeft een derde aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend op 28.01.2013. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 01.02.2013.

Betrokkene is nu aangetroffen in onwettig verblijf, het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan een nieuwe beslissing.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden ;

Gezien betrokkene niet in het bezit is van geldige reisdocumenten, is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden.

In uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar omdat:

2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, waarvan het meest recente haar werd betekend op 21.11.2012. Er werd dus niet aan de terugkeerverplichting voldaan."

Aan de verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekster.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Uit lezing van artikel 1, 6° en artikel 1, 8° van de vreemdelingenwet volgt dat de beslissing tot verwijdering, enerzijds, en het inreisverbod, anderzijds, twee afzonderlijke beslissingen betreffen.

Het gegeven dat deze twee beslissingen in éénzelfde document aan verzoekster ter kennis worden gebracht, verandert niets aan deze vaststelling. (RvS 18 december 2013, nrs. 225.871 en 225.872)

3.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 17 april 2013 werd gerepatriëerd naar haar land van herkomst, Turkije.

3.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werpt ambtshalve een exceptie van onontvankelijkheid op wegens een gebrek aan belang ten aanzien van de beslissing tot verwijdering.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Een verzoekende partij dient aldus blij te geven van een rechtstreeks belang op ieder ogenblik van de procedure gedurende de behandeling van het annulatieberoep tot de uitspraak daarover.

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Aangezien de beslissing tot verwijdering reeds werd uitgevoerd, kan de verzoekster in principe geen voordeel meer halen uit het ingestelde beroep, in zoverre dit gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten. Het beroep tegen de bestreden beslissing tot verwijdering is derhalve onontvankelijk.

3.4. Verwerende partij kan echter niet worden gevolgd in haar betoog dat het verzoekschrift in zijn geheel onontvankelijk is bij gebreke aan actueel belang.

De raadvrouw van verzoekster wijst er tijdens terechtzitting immers op dat er middelen ontwikkeld worden in het verzoekschrift die gericht zijn tegen het inreisverbod. De Raad herhaalt dat het inreisverbod een afzonderlijke beslissing vormt. Al gaat het om een verplichting tot het opleggen van een inreisverbod, dit neemt niet weg dat een afzonderlijke beslissing voor het opleggen van een inreisverbod moet worden genomen. Het inreisverbod is volstrekt te scheiden van de beslissing tot verwijdering in die zin dat zij op afzonderlijke motieven is gesteund. (RvS 18 december 2013, nrs. 225.871 en 225.872)

Er kan niet worden ontkend dat verzoekster wegens het inreisverbod een nadeel ondervindt daar het inreisverbod nog steeds effecten sorteert en dat een vernietiging ervan aan de verzoekster een tastbaar voordeel verschaft.

Derhalve noodzaakt dit een onderzoek van de middelen betreffende het inreisverbod.

4. Onderzoek van het beroep in zoverre het gericht is tegen het inreisverbod

4.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht. In een derde middel voert verzoekster de schending aan van artikel 8 van het EVRM. In een vierde middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 43 en 74/11 van de vreemdelingenwet. In een vijfde middel voert verzoekster de schending aan van het evenredigheidsbeginsel.

De middelen worden als volgt uiteengezet:

“Eerste Middel:

Aangezien de bestreden beslissing de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schendt ingevolge de manifest ontoereikende motivering in feite en in rechte.

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat de administratieve beslissingen met redenen dienen omkleed te zijn.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten gronde liggen moet vermelden, bovendien moet de motivering afdoende zijn.

DVZ was op de hoogte van hetgeen hierboven werd uiteengezet, minstens behoorde DVZ hiervan op de hoogte te zijn.

In de bestreden beslissing valt er echter niets te lezen over de huidige situatie van verzoekster.

Enkel de negatieve punten zoals een mislukt huwelijk en een mislukte regularisatie aanvraag worden uitgelicht, maar niets over haar verleden, over haar studies, over haar gezin hier.

De wettelijke samenwoning wordt even vermeld, maar er wordt niet gemotiveerd waarom deze niet weerhouden zou kunnen worden in het belang van verzoekster.

Door hieromtrent niet te motiveren, laat staan deze elementen in de motivering te laten meespelen, is er een schending van de materiële motiveringsverplichting.

Het is zeer duidelijk dat DVZ hier veel te kort door de bocht is gegaan en dit dossier niet naar behoren heeft onderzocht en geen rekening heeft gehouden met de werkelijke situatie en de goede bedoelingen van verzoekster.

Ze werd gewoon grofweg over de zelfde kam geschoren als alle andere illegalen.

Het is dus zeer duidelijk dat DVZ niet de moeite gedaan heeft om in dit dossier de werkelijke gegevens te achterhalen en dus slordig en onzorgvuldig te werk zijn gegaan.

Tweede Middel:

De door verzoeker ingeroepen zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (R.v.St., nr. 107.624, 11 juni 2002; zie Arrest RVV nr. 15.753 van 10 september 2008 in de zaak RvV XII).

Aangezien het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; zie arrest RVV nr. 21.834 van 23 januari 2010 in de zaak RvV X / II).

Aangezien in casu op basis van de bestreden beslissing de overheid kennelijk haar discretionaire bevoegdheid heeft overschreden. Dat de bestreden beslissingen kennelijk onredelijk zijn en derhalve tevens het redelijkheidsbeginsel schenden.

Uit het voorgaande is duidelijk dat DVZ hier allesbehalve zorgvuldig te werk is gegaan, maar eerder over haast te werk is gegaan, met dramatische gevolgen voor verzoekster.

Derde middel:

Aangezien ten vierde de bestreden beslissing strijdig is met 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht.

Dat verzoekster integraal verwijst naar hetgeen uiteen werd gezet onder de FEITEN én naar hetgeen werd uiteengezet onder alle vorige middelen, en de inhoud hiervan onder dit middel als hernomen dient te worden beschouwd.

DVZ was op de hoogte van hetgeen hierboven onder werd uiteengezet, minstens behoorde DVZ hiervan op de hoogte te zijn.

De Belgische staat had en heeft de verplichting, zeker in het geval van een mogelijke schending van art 8 EVRM, beter en accurater te motiveren.

Deze aspecten zijn onvoldoende onderzocht door DVZ.

Verzoekster woont hier in België nu reeds sinds 2010 samen met haar moeder, haar broer en diens kindje.

Zij vormen hier een gezin.

Verzoekster sloot zelf een wettelijke samenwoning af met haar moeder, daar ze samenwonen in het huis dat haar moeder samen met haar broer aankocht.

Er werd nergens gemotiveerd waarom deze wettelijke samenwoning niet in rekening zou kunnen worden gebracht bij het beoordelen van verzoekster haar verblijfsrecht.

Door de bestreden beslissing werd verzoekster uit dit gezin weggetrokken.

Bovendien is deze breuk niet enkel tijdelijk !

Verzoekster kreeg een inreisverbod van 3 jaar zonder dat hier een behoorlijke motivering werd gegeven, zodat de breuk minstens drie jaar zal blijven duren.

Zowel de moeder als de broer van verzoekster hebben hier in België een goed inkomen.

De moeder werkt hier als poetsvrouw met dienstencheques, en heeft hier naast ook haar weduwepensioen.

De broer werkt hier als vrachtwagen chauffeur.

Na het faillissement van zijn vorige werkgever slaagde hij er in enkele weken in om een nieuwe job als chauffeur te kunnen vinden, hetgeen opnieuw blijkt geeft van de goede bedoelingen van verzoekster haar gezin.

Vierde middel:

Aangezien ten vierde de bestreden beslissing strijdig is met artikel 43 en 74/11 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing is gesteund op een inreisverbod op van drie jaar, maar er is niet gemotiveerd waarom verzoeker een bedreiging zou zijn voor de openbare orde, voor de nationale veiligheid of van de volksgezondheid.

Nergens in de bestreden beslissing wordt er aannemelijk gemaakt dat verzoekster heden een gevaar zou vormen in de zin van artikel 43 en 74/11 van de Vreemdelingenwet.

Volgens artikel 43 °2 mag deze maatregel uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en vormen strafrechtelijke veroordelingen als zodanig geen reden voor deze maatregel.

“Het gedrag van betrokkene moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen.

Motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd.”

De bestreden beslissing miskent dit artikel 43 en 74/11 volledig.

Er werd op geen enkel moment in de beslissing een persoonlijke toetsing gemaakt of er wordt niet verklaard waarom men hier nu juist van mening is dat men gerechtigd zou zijn om dergelijk inreisverbod aan verzoeker op te leggen.

Men dient de situatie persoonlijk en concreet te beoordelen, hetgeen hier geenszins het geval is.

Het inreisverbod werd enkel gemotiveerd door te stellen dat verzoekster reeds met de eerdere bevelen het land had moeten verlaten.

Voor het inreisverbod werd er dus op geen enkel moment rekening gehouden met de werkelijke levenssituatie van verzoekster, niet met haar studies, niet met haar wettelijke samenwoning, met niets !

Het inreisverbod op zich is dus ook niet of toch niet afdoende gemotiveerd

Vijfde middel:

Aangezien het evenredigheidsbeginsel hier manifest geschonden werd door de bestreden beslissing.

Dat verzoekster integraal verwijst naar hetgeen uiteen werd gezet onder I. FEITEN EN VOORGAAANDEN en onder III. IN RECHTE: MIDDELEN TOT NIETIGVERKLARING, en de inhoud hiervan onder dit onderdeel als hernomen dient te worden beschouwd.

De bestreden bestreden beslissing, heeft van zodra zij wordt ten uitvoer gelegd de consequentie dat verzoeker zal moeten verblijven in Turkije.

De moeilijk te herstellen nadelen, die samenhangen met deze bestreden beslissing, zijn voor verzoekster de volgende:

- De banden met België (inbegrepen de banden van een privé-leven zoals een netwerk van vrienden die worden beschermd door art. 8 EVRM) worden in de praktijk definitief doorgesneden.*
- Psychologische en emotionele schade: door het inreisverbod van 3 jaar zal verzoekster het recht ontnomen worden om nog verder samen te leven met haar moeder, haar broer en diens kindje.*
- Zal zij haar studies niet verder kunnen zetten.*
- Zal ook haar, weliswaar nog prille relatie, uiteindelijk verbroken worden.*

- *Zal zij ginder in Turkije een nieuw leven moeten opbouwen, zonder enig vooruitzicht op werk, woonst, ...*

Dat de rechten op een gezinsleven en op eerbied voor het privaat leven fundamenteel zijn. Ze kunnen slechts worden aangetast met het oog op een beperkend door het EVRM opgesomde doeleinden. Elke aantasting van deze rechten doet een vermoeden van een ernstig nadeel rijzen (R.v.St. nr. 81.725, 8 juli 1999, A.P.M., 1999, 128).

Dat er in huidig dossier geen elementen aanwezig zijn die de disproportionele schending van art. 8 EVRM kunnen tegenhouden.

De bestreden beslissing is in al haar facetten niet evenredig met deze moeilijk te herstellen nadelen voor verzoekster.

De onevenredigheid is nog het sterkst in wat het driejarige inreisverbod betreft.

Wat is het nut van verzoekster dit inreisverbod ook nog eens op te leggen.

Verzoekster betwist haar illegale verblijf hier in België niet, ze vraagt gewoon om de mogelijkheid om haar situatie hier in België te mogen regelen, hetgeen zij ook meerdere keren probeerde.

Zij stuitte steeds op het feit dat zij zich niet in buitengewone omstandigheden bevindt om haar aanvraag hier in België te doen, terwijl verzoekster rots vast van deze buitengewone omstandigheden overtuigd is.

Verder heeft verzoekster nooit iets misdaan, en leeft zij en haar gezin hier een keurig bestaan.

Waarom dan nog een extra straf van een drie jarig inreisverbod opleggen.

De gevolgen van het bevel om het grondgebied te verlaten en de opsluiting zijn al meer dan ernstig genoeg.

Men wil verzoekster uit het land ? Dit doel wordt perfect bereikt door de uitvoering van het bevel en de opsluiting te dien einde.

Het bijkomende inreisverbod van drie jaar er boven op is volledig buiten proportie, en is genomen zonder rekening te houden met het volledige verhaal van verzoekster zoals in de voorgaanden werd uiteengezet.”

Gelet op hun onderlinge samenhang worden de middelen samen onderzocht in zoverre ze betrekking hebben op het inreisverbod.

4.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de motieven van het inreisverbod op eenvoudige wijze in de bestreden beslissing kunnen gelezen worden, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

4.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

4.4. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat, in uitvoering van artikel 74/11, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet, het bevel tot verwijdering *in casu* verplicht gepaard gaat met een inreisverbod van drie jaar.

Artikel 74/11 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd. (...)”

4.5. Het verplicht opleggen van een inreisverbod impliceert niet dat daarbij ook de maximumtermijn van drie jaar moet worden opgelegd, noch dat een nadere motivering enkel voor het bepalen van een lagere termijn nodig zou zijn. (RvS 18 december 2013, nr. 225.871) De Raad wijst erop dat krachtens artikel 74/11, § 1, eerste lid van vreemdelingenwet, de duur van het inreisverbod dient te worden vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de vreemdelingenwet, blijkt dat artikel 74/11 van de vreemdelingenwet een omzetting vormt van artikel 11 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (Pb.L. 24 december 2008, afl. 348, 98 e.v.). In die zin wordt in de parlementaire voorbereiding m.b.t. artikel 74/11 van de vreemdelingenwet en het inreisverbod het volgende benadrukt: *“De richtlijn legt echter op dat men tot een individueel onderzoek overgaat (overweging 6), dat men rekening houdt met “alle omstandigheden eigen aan het geval” en dat men het evenredigheidsbeginsel respecteert.”* (Parl.St. Kamer, 2011-2012, nr. 53K1825/001, 23).

4.6. Uit het bestreden inreisverbod blijkt dat verzoekster een inreisverbod met de maximumtermijn van drie jaar kreeg opgelegd. De motieven van het bestreden inreisverbod luiden als volgt:

“(…)

- In uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van **drie jaar** omdat:*
- 2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.*

REDEN VAN DE BESLISSING :

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, waarvan het meest recente haar werd betekend op 21.11.2012. Er werd dus niet aan de terugkeerverplichting voldaan.”

4.7. De Raad stelt vast dat zowel uit het administratief dossier als uit de motieven van de beslissing tot verwijdering en vasthouding met het oog op verwijdering, blijkt dat de gemachtigde op de hoogte was van verzoeksters geregistreerde wettelijke samenwoning met haar moeder. Daargelaten de vraag of er sprake is van een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM, blijkt uit het administratief dossier dat de gemachtigde op de hoogte was van sterke gezinsbanden zijn tussen verzoekster, enerzijds, en haar moeder, anderzijds.

Uit de motieven van het bestreden inreisverbod kan echter niet worden afgeleid dat de gemachtigde met deze specifieke omstandigheden, m.n. de concrete indicaties inzake een geregistreerde wettelijke samenwoning en de sterke gezinsbanden, rekening zou hebben gehouden. Een afweging tussen de specifieke omstandigheden van de verzoekster die de gemachtigde bekend waren en de duur van het inreisverbod, blijkt niet uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier.

Doordat de gemachtigde onmiddellijk de maximumtermijn oplegde en dus niet, door bijvoorbeeld de termijn te moduleren impliciet te kennen gaf dat hij rekening heeft gehouden met bepaalde omstandigheden die eigen zijn aan het geval, geeft hij geen blijk van het doorvoeren van een individueel onderzoek. Nochtans, zoals hierboven werd aangegeven, zit de verplichting om een dergelijk onderzoek te voeren vervat in artikel 74/11, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en een miskennis van artikel 74/11, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet worden aangetoond.

4.8. Ten deze stelt de Raad vast dat verzoekster een gegrond middel heeft aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van het inreisverbod. Een verder onderzoek van de overige middelen tegen het inreisverbod dringen zich niet meer op.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen wat de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 april 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten betreft.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 april 2013 tot afgifte van een inreisverbod, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend veertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES